

Modül (öneri) No	182
Öğrenme Alanı (Temel konu)	Bediüzzaman'ın Hayatı
Modül (Alt konu)	Bediüzzaman'ın Kur'an ve iman davası
Amaçlar	Bediüzzaman'ın manevi, şahsi, içtimai yönleriyle kur'an ve iman davası yolunda nasıl bir hayat yaşadığını öğrenir.
Süre	40 dk.
Seviye	Seviye-2
Yöntem ve Teknik-Etkinlik	Öz değerlendirme, Dallanmış ağaç, Hikayeleştirme
Materyal ve Teknoloji	Kâğıt, kalem
İşleniş/Öğrenme-öğretme süreci	Etkinlik-1 • Öğrenciler 2'şerli gruplara ayrılır. • Öğrencilerden Bediüzzaman'ın hayatına bakarak kuran ve iman davasında yaptığı fedakarlıkları listelemeleri istenir. • Öğrenciler maddeleri defterlerine alt alta yazarlar. Maddelerin yanına 5 sütun çizilir. Sütunların başına; her zaman (5), genellikle (4), bazen (3), nadiren (2), hiçbir zaman (1) şeklinde derecelendirme etiketleri yazılır • Her öğrenci her madde için ayrı ayrı kendisini değerlendirir ve kendisine puan verir. • Daha sonra öğrenciler puanlarını hesaplarlar. • Öğrencilere puanları sorulur ve eksikleri üzerine değerlendirmeler yapılır. Etkinlik-2 • Öğrenciler 3-4 kişilik gruplara ayrılır. • Öğrencilere dallanmış ağaç yer alan çalışma kâğıdı dağıtılır. • Temelden ayrıntıya doğru giden bir sıraya göre, doğru ya da yanlış önermeler verilerek öğrenciden doğru seçim yapmaları beklenir. • Hazırlanan önermelerin birbiri ile bağlantı olacak bir şekilde bir bilgi ağını değerlendirmesi ve kapsamı beklenir. • Öncelikle (Millet ve memleket için canını vermekten zerre kadar çekinmemiştir) önermesi verilir. Daha sonra her önermeden doğru ve yanlış okuyla birlikte 2 önerme çıkar. En sonda ise 8 ya da 16 seçimli bir ifadeler listesi ile sonlanan dallanmış bir ağaç oluşturulur. • En son çıkış noktasının o zamana kadar kaç doğru ve kaç yanlış cevap verildiğine göre bir puan değeri olur • Öğrenciler bireysel olarak dallanmış ağaç etkinliğini yaparlar.

	- Hep birlikte sorular cevaplanır. - Dallamış ağaç öğrenciler tarafından da oluşturulabilir. Bunun için önce öğrenciler bir dizi yanlış ve doğru önerme listesi verilir. Öğrenciler bunları kullanarak kendileri hazırlar. Birden fazla grup olduğunda gruplar değiştirerek çözümü değerlendirme olarak yapılabilir.
Ölçme ve Değerlendirme	Hikayeleştirme - Öğrenciler 3-4 kişilik gruplara ayrılır. - Öğrenciler aşağıdaki kelimelerden yola çıkarak, Bediüzzaman'ın iman ve kuran davasındaki takip ettiği yolu kendi ifadeleriyle hikâyeleştirerek yazarlar. - Dünya ve ahireti feda etmek, zillet ve hakarete tahammül etmemek, kuran ve iman davası - Gruplar yazdıkları hikayeleri paylaşırlar.
İlişkili metinler	بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ¹ Uzun bir ayrılıktan sonra, Belki yirmiyedi, yirmisekiz sene oldu Üstadı görmeyeli. Onu görmek, mübarek simasını doya doya seyretmek için her zaman gidip ziyaret etmek istediğim halde, meşguliyetten bir türlü vakit bulamadım. Fakat o, kalblerde yaşadığı için, mânevî varlığı ile daima beraberdik. Bu, gönüllerdeki iştiağı bir dereceye kadar tatmin etmez miydi? Kendisini görüp kucaklaştığımız zaman, onun nuranî simasının verdiği zevk, maddî hasretin de ne kadar büyük olduğunu gösterdi. Üstadla tanışmamız kırk seneyi geçti. O zamanlar hemen her gün idarehaneye gelir; Akif'ler, Naim'ler, Ferid'ler, İzmirli'lerle birlikte saatlerce tatlı tatlı musahabelerde bulunurduk. Üstad, kendine mahsus şivesiyle yüksek ilmî meselelerden konuşur, onun konuşmasındaki celâdet ve şehamet bizi de heyecanlandırırdı. Harikulâde fitrî bir zekâ, İlâhî bir mevhibe. En mu'dil meselelerde, zekâsının kudret ve azameti kendisini gösterir. Daima işleyen ve düşünen bir kafa. Nakillerle pek meşgul değil. Onun rehberi yalnız Kur'ân. Bütün feyiz ve zekâ kaynağı bu. Bütün o lem'alar, doğrudan doğruya bu kaynaktan nebean ediyor. Bir müçtehid, bir imam kadar rey sahibi. Kalbi bir sahabî kadar imanla dolu. Ruhunda, Ömer'in şehameti var. Yirminci Asırda Devr-i Saadeti nefsinde yaşatan bir mü'min, bütün hedefi îman ve Kur'ân. İslâmın gayetül-gayesi olan "Tevhid" ve "Allaha İman" esası, onun ve Risale-i Nur'un en büyük umdesidir. Devr-i Saadette, Müslümanlığın ilk kuruluş zamanlarında olsaydı, Hazret-i Peygamber, Kâ'be'deki putların parçalanması vazifesini ona verirdi. Şirk'e ve

¹ Rahman ve Rahîm olan Allah'ın adıyla.

putperestliğe o derece düşmandır.

Mücadele ile, gönüllerde iman ve Kur'an hakikatlerini yerleştirmek için geçen uzun, bir asra yakın bir ömür. Fazilet ve şehadetle geçen bir ömür. Harb meydanlarında, mücahidlerin önünde, kılıncı elinde, dimdik ayakta düşmana saldıran bir kahraman. Esarete, düşman kumandanına karşı koyan bir kahraman. İdam sehpasında, düşman kumandanını düşündüren, insafa getiren bir kahraman...

Millet ve memleket için canını vermekten zerre kadar çekinmeyen bir fedai. Fitnenin, bozgunculuğun en müdhiş düşmanı. Milletin menfaati için, her türlü zulme, işkenceye tahammül ediyor. Ona zulmedenlere beddua bile etmez. Onu zindanlara atanlara, ancak salâh ve iman temenni eder. Gaye uğrunda ölüm, onun için basit bir şeydir.

Kendisi bir çanak çorba, bir bardak su, bir lokma ekmekle tegaddi eder. Elbisesi pek basit ve fakiranedir. Beyaz Amerikan bezinden pamuklu bir hırka. Çamaşırını kirlenmeden değiştirir ve temizletir. Temizliğe fevkalâde itina eder. Kağıt parayı tutmaz ve üstünde taşımaz. Mâmelek nâmına dünyada hiçbir şeyi yok. Kendi için yaşamaz, cemiyet için yaşar.

Yapısı ufak tefektir, fakat heybetlidir, haşmetlidir. Gözleri birer şems-i tâban gibi nur saçar. Bakışları şâhanedir. Maddeten, belki dünyanın en fakir adamıdır; fakat mâneviyat âleminin sultanıdır.

Seksen küsûr senenin âlâmı yüzünde bir buruşuk yapamamış, yalnız saçlarını ağartmıştır. Rengi, pembe beyazdır. Sakalı yoktur. Bir delikanlı kadar zindedir. Halim ve selimdir. Fakat heyecana geldiği zaman bir arslan tavrı alır, iki dizinin üstüne doğrulur, bir şâhenşâh gibi konuşur.

En sevmediği şey siyasettir. 35 senedir bir gazeteyi eline almış değildir. Dünya şunu ile alâkasını kesmiştir. Akşam namazından sonra ferdası öğleye kadar kimseyi kabul etmez, ibadetle meşgul olur. Pek az uyur. Talebelerini de siyasetten şiddetle meneder. Memleketin her tarafında 600 bini müteccaviz, belki bir milyonu bulan talebeleri memleketin en faziletli evlâdlarıdır. Üniversitenin muhtelif Fakültelerinde müsbet ilimler tahsil eden şâkirdleri pek çoktur, yüzlercedir, binlercedir. Hiçbir Nur talebesi yoktur ki, sınıfının en faziletlisi, en çalışkanı olmasın. Memleketin her tarafında bulunan bu yüzbinlerce Risale-i Nur talebesinden hiçbirinin, hiçbir yerde âsâyişi muhil hiçbir hareketi, hiçbir vak'ası yoktur. Her Nur talebesi, millet-i İslamiyenin huzur ve emniyetinin tabîi birer muhafızıdır; âsâyişin mânevî bekçisidir.

İstanbul seyahatinden muzdarib olup olmadığını sordum:

-Bana ızdırab veren, dedi, yalnız İslâmın mâruz kaldığı

tehlikelerdir. Eskiden tehlikeler hariçten gelirdi; onun için mukavemet kolaydı. Şimdi tehlike içeriden geliyor. Kurt, gövdenin içine girdi. Şimdi, mukavemet güçleşti. Korkarım ki cemiyetin bünyesi buna dayanamaz.. çünkü düşmanı sezmez. Can damarını koparan, kanını içen en büyük hasmını dost zanneder. Cemiyetin basiret gözü böyle körleşirse, îman kalesi tehlikededir. İşte benim ızdırabım, yegâne ızdırabım budur. Yoksa şahsımın mâruz kaldığı zahmet ve meşakkatleri düşünmeğe bile vaktim yoktur. Keşke bunun bin misli meşakkate mâruz kalsam da, îman kalesinin istikbali selâmette olsa!

-Yüzbinlerce îmanlı talebeleriniz size âtî için ümid ve teselli vermiyor mu?

-Evet, büsbütün ümitsiz değilim.

Dünya, büyük bir mânevî buhran geçiriyor. Mânevî temelleri sarsılan garb cemiyeti içinde doğan bir hastalık, bir veba, bir taûn felâketi gittikçe yeryüzüne dağılıyor. Bu müdhiş sârî illete karşı, İslâm cemiyeti ne gibi çarelerle karşı koyacak? Garbın çürümüş, kokmuş, tefessüh etmiş, bâtıl formülleriyle mi? Yoksa İslâm cemiyetinin ter ü taze îman esaslarıyla mı? Büyük kafaları gaflet içinde görüyorum. İman kalesini, küfrün çürük direkleri tutamaz. Onun için, ben yalnız îman üzerine mesaimi teksif etmiş bulunuyorum.

Risale-i Nur'u anlamıyorlar. Yahut anlamak istemiyorlar. Beni, skolâstik bataklığı içinde saplanmış bir medrese hocası zannediyorlar. Ben, bütün müsbet ilimlerle, asr-ı hazır fen ve felsefesiyle meşgul oldum. Bu hususta en derin meseleleri hallettim. Hattâ bu hususta bazı eserler te'lif ettim. Fakat ben, öyle mantık oyunları bilmiyorum. Felsefe düzenbazlıklarına da kulak vermem. Ben, cemiyetin iç hayatını, mânevî varlığını, vicdan ve imanını terennüm ediyorum. Yalnız Kur'ânın tesis ettiği tevhid ve îman esası üzerinde işliyorum ki İslâm cemiyetinin ana direği budur. Bu sarsıldığı gün, cem'iyet yoktur.

Bana, "Sen şuna buna niçin sataştın?" diyorlar. Farkında değilim. Karşımda müdhiş bir yangın var. Alevleri göklere yükseliyor. İçinde evlâdım yanıyor, îmanım tutuşmuş yanıyor. O yangını söndürmeğe, îmanımı kurtarmağa koşuyorum. Yolda biri beni kösteklemek istemiş de ayağım ona çarpmış. Ne ehemmiyeti var? O müdhiş yangın karşısında bu küçük hâdise bir kıymet ifade eder mi? Dar düşünceler! Dar görüşler!

Beni, nefisini kurtarmayı düşünen hodgâm bir adam mı zannediyorlar? Ben, cemiyetin îmanını kurtarmak yolunda dünyamı da feda ettim, âhiretimi de. Seksen küsür senelik bütün hayatımda dünya zevki namına bir şey bilmiyorum. Bütün ömrüm harb meydanlarında, esaret zindanlarında, yahut memleket hapishanelerinde, memleket mahkemelerinde geçti. Çekmediğim cefa, görmediğim eza kalmadı. Divan-ı harblerde, bir cânî gibi muamele gördüm; bir serseri gibi memleket memleket sürgüne yollandım. Memleket zindanlarında

aylarca ihtilâttan menedildim. Defalarca zehirlendim. Türlü türlü hakaretlere mâruz kaldım. Zaman oldu ki hayattan bin defa ziyade ölümü tercih ettim. Eğer dinim intihardan beni menetmeseydi, belki bugün Said topraklar altında çürümüş gitmişti.

Benim fitratım, zillet ve hakarete tahammül etmez. İzzet ve şehamet-i İslâmiye beni bu halde bulunmaktan şiddetle meneder. Böyle bir vaziyete düşünce, karşımda kim olursa olsun, isterse en zalim bir cebbar, en hunhar bir düşman kumandanı olsa tezellül etmem. Zulmünü, hunharlığını onun suratına çarparım. Beni zindana atar, yahut idam sehpasına götürür.. hiç ehemmiyeti yoktur. -Nitekim öyle oldu.- Bunların hepsini gördüm. Birkaç dakika daha o hunhar kumandanın kalbi, vicdanı zulümkârlığa dayanabilseydi Said bugün asılmış ve mâsumlar zümresine iltihak etmiş olacaktı.

İşte benim bütün hayatım böyle zahmet ve meşakkatle, felâket ve musibetle geçti. Cemiyetin îmanı, saadet ve selâmeti yolunda nefsimi, dünyamı feda ettim. Helâl olsun. Onlara beddua bile etmiyorum. Çünkü, bu sayede Risale-i Nur, hiç olmazsa birkaç yüzbin, yahut birkaç milyon kişinin -adedini de bilmiyorum ya, öyle diyorlar. Afyon Savcısı beşyüz bin demişti. Belki daha ziyade- îmanını kurtarmağa vesile oldu. Ölmekle yalnız kendimi kurtaracaktım, fakat hayatta kalıp da zahmet ve meşakkatlere tahammül ile bu kadar îmanın kurtulmasına hizmet ettim. Allaha bin kere hamdolsun.

Sonra, ben cemiyetin îman selâmeti yolunda âhiretimi de feda ettim. Gözümde ne Cennet sevdası var, ne Cehennem korkusu. Cemiyetin, yirmibeş milyon Türk cemiyetinin imanı namına bir Said değil, bin Said feda olsun. Kur'ânımız yeryüzünde cemaatsiz kalırsa Cenneti de istemem; orası da bana zindan olur. Milletimizin îmanını selâmette görürsem, Cehennemin alevleri içinde yanmağa razıyım: Çünkü; vücudum yanarken, gönlüm gül-gülistan olur.

Hazret coşmuştu. Bir yanardağ gibi lâvlar saçıyordu. Bir fırtına gibi gönül denizini dalgalandırıyordu. Bir şelâle gibi haşmetli zemzemelerle ruhun en derin noktalarına çarpıyordu. Çok heyecanlanmıştı. Millet kürsüsünde coşmuş bir hatib gibi devam ediyor, sözünün kesilmesini istemiyordu. Yorulduğunu hissettim. Bu heyecanlı bahsi değiştireyim, dedim.

-Mahkemede sıkıldınız mı? diye sordum.

Dinî tedrisata, kadınlarımızın, muhterem hemşirelerimizin terbiye-i İslâmiye dairesinde iffet ve şereflerini muhafaza etmelerine taraftar olmanın bir suç olduğuna dair kanunlarda bir madde var mı? "Kalbe gelen hakikat" gibi tâbirleri de şahsî nüfuz temini maksadına delil göstermelerinin mânasını da bu ilimle, hukukla meşgul doçentlerden sorarım.

Üstadla görüşmemiz çok uzamıştı. Müsaade alıp ayrıldığım zaman

vakit hayli geçmiřti.

1952
Eřref Edib

(Tarihçe-i Hayat, Yeni Asya Neřriyat, s.642-646)

سُبْحَانَكَ لَا عِلْمَ لَنَا إِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا إِنَّكَ أَنْتَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ²
وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ³

² Seni her türlü noksandan tenzih ederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bizim hiçbir bilgimiz yoktur. Sen herşeyi hakkıyla bilir, her işi hikmetle yaparsın (Bakara Suresi: 32.)

³ Duaları řu sözlerle sona erer: “Ezelden ebede kadar her türlü hamd ve övgü, řükür ve minnet, lemlerin Rabbi olan Allah’a mahsustur” (Yunus Suresi: 10.)